

לט:

עין משפט  
נ' מצוה

לְבָבִים בְּמַיִם פְּנֵי מַיִם  
טוֹעֲנוּ לְבָסָס וְקָרָב  
פְּצָזָן נֶסֶת כְּתָבָת כְּתָבָת  
סַחַר פְּנֵי מַיִם מַיִם

רביינו חננאל

מסורת הש"ס

בצן נא צל גוך נטמא מומ� ניז  
ה: כפרום עטגה פמי כקס. טמג דמן  
קל לח נא קפודס סאום וויל נטענעם  
דגען צאטה תלם צענעה שאתי כספ  
ווערונטה: ז' ג' ואול נפערת נטמא  
לע קפונן: יי יוקן ליט. מלט נטמא  
ז' כספ וועלס קלוי כוון וו לא בצע

סודקה נגד מכפלת שמי כפ' קומל'ו  
ולו מילול שמעה מינה דמסלה נ' סודקה  
טענה. נ' בכ' פלclin סוי נוי למלוקט  
טענה טענה לאטו מיסו מה' מילול  
טענה טענה יונה דחטביה לה מונעה  
רלהוות ווון כלן עוז מכפלת שמעה  
כפ': אלט ממר נ' רכ' כפ' כי טאנ  
מעקרן נסרכיס נא. ווון מלתקה

ורוֹתִים כְּמָה מֵיָּמִים כַּאֲמָתִים: וְכֵן  
קְפָבָג לְלָבֶשֶׂת נְשָׁמָה, וְכֵן כְּסֵיל דְּבָרִים  
כְּלָסָה לְפִי טָמֵן בְּ מִתְמֻמָּן אֲסֹדוֹת נָזָר  
כְּחִדְשָׁה מִן חִינָּן כְּלָלְקָמָן (זֶה גַּם): כֵּל  
מִזְרָח נִמְצָא עַל-עַלְלָה לְלָבֶשֶׂת  
כְּבָא לְלָבֶשֶׂת, כְּבָא בְּלָבֶשֶׂת  
כְּבָא מִשְׁעָנָה, כְּבָא מִשְׁעָנָה  
מִלְּבָא: וְכֵן כְּבָא מִשְׁעָנָה כְּמִתְמַמָּה  
מִלְּבָא, וְכֵן כְּבָא מִשְׁעָנָה כְּמִתְמַמָּה  
מִלְּבָא:

מיונתך דרכ' מורי'ך דקממי צמי כך  
 יט' נ' בידך מל' נ' נ' נ' נ' פורטס  
 פטור טעטעל מסות דוקו'ן טנן וטא  
 טעטנע נ' הודה נ' ה' ה' טעטנע  
 וודוה נ' זה' חמ'ן קה' עט' ג' ג'  
 דטטעס קמיינט נ' טה' ה' צמי  
 סקס': ייטרלו' פאנ'. דילון דטטעס  
 מזקל' וויל' דוקה' קמי' ה' נ' כל' כל'  
 מטטעטום דממי' זה' קה' מהר' זדר'  
 מטצע' נטצעו' דים' נ' נ' דער'ס:

הזהם שיש בידם למחות ולא מירז'מו מאין איכא בין רשותים דמשפחוו לרשותים דעלמא בגין צדיקים דמשפחוו לצדיקים דעלמא הוה בשאר עבירות ברינויו וрушיהם ומשפה ברין החמור וrushים דעלמא בגין הקל צדיק דהכא והכא פטידי נבי שבעה הוה וrushים רמשפה ברינויו וrushים דעלמא בגין חמור בגין צדיק דהכא והכא בגין הקל אמר איני נשבע פטרון אותו מיר ואמר הריני נשבע העומדים שם אומרים להו יסרו נא מעלה אהלי האנשימים הרשעים האלה: בשלמא ההוא רקא משתחבע קאי<sup>(6)</sup> באיסורא אלא להה ליה (בדתניא ר' ישן טרפון אומר: שבועה ה' תחיה בין שניהם מלמד שהלה שבועה על שניהם: וכשמשכיען אותו אומרים להו יודע שלא על דעתך וכו': מהה ליה לימיואר ליה ה' ימוש קニア דרבא: הטעונה שנייה בסוף: אמר רב כבירה טענה שתி כסוף ושםואל אמר טענה עצמה שתி כסוף אף' מתני' כותיה דרב רדקתי הטעונה שתி כסוף וההוראה שוה פרוטה ואילו כבירה בפרוטה בותיה דרב וקראי כותיה רשםואל רידקא לא כבר אלא בפרוטה ולא הודה אלא בפרוטה חיב אמר רבא רידקא מתניתין בותיה דרב וקראי כותיה רשםואל רידקא מותני' כותיה דרב רדקתי הטעונה שתி כסוף וההוראה שוה קתני' יותנן נמי<sup>(7)</sup> ההורה בפרוטה פרוטה לא קתני' יותנן נמי<sup>(8)</sup> ההורה בפרוטה ואילו כבירה בפרוטה לא קתני' יותנן נמי<sup>(9)</sup> ההורה בפרוטה דשםואל דכתיב כי יtan איש אל רעה כסוף או כלים לשמר מה כלים שנימ אוף כסוף ונימ מה כסוף דבר חשוב אוף כל דבר חשוב שונם מה כסוף דבר חשוב אוף כל דבר חשוב וקאמר רחמנא כי הוה והוא רוב הוה מיבער ולה הורה במקצת הטעונה ושםואל כתיב הוא וכחיב וזה ראי כבר במקצת ואורי במקצת חיב ורב חד להורה במקצת והרעונה וחד להורה מן הטעונה ושםואל לה הורה במקצת הטענה דמינה דחרשה לה טעונה לאו ממלא שמעת מינה דחרשה לאו אל אמר לך רב כסוף כי אתה מעקרא לכפירה הוה דאתה דא"כ לכתוב רחמנא כי יtan איש אל רעה כלים לשמר ואנא אמינא מה כלים שנימ אוף כל שום כסוף דכתיב גוטנשיג

הרמאנא למה לי אם אנו ענין לטענה תנור  
ענין לכפירה ושמואל אמר לך כי כתוב רחמנא כלים ולא כתוב בכף הוה אמינאי  
מאי כלים שניהם אף כי כל שנים אבל דבר הדבר השוב לא בעינן קמ"ל תנין شيء בכף  
ש לי בירך אין לך בידי אלא פרותה פטור מאית טעמא לאו משום דחזרה לה  
לה טענה והזיבתא רשותו לא אמר לך שמואל מי סברת שוה קניי Dokra  
קחני מוה שטענו לא הורה לו ומה שהורה לו לא טענו אי הכל סיפא סיפא  
שתי כף ופרותה יש לי בירך אין לך בידי אלא פרותה פטור הכל בירך אי אמרות  
בשלמא שוה משום הכל חיב אלאי אמרות Dokra אמראי חיב מה שטענו  
לא הורה לו ומה שהורה לו לא טענו בידי הוא טעמא אלא לשמואל "האמור"  
ר"ג אמר שמואל טענו חטין וטעורין הורה לו באחר מהן חיב ה"ג מסתברא  
מדרכני סיפא יטרא והב יש לי בירך אין לך בידי אלא ליטרא בכף פטור  
אי אמרות בשלמא Dokra קחני משום הכל פטור אלא אי אמרת שוה אמראי ליכא  
פטור ליטרא טובא הי אלא מרטפה Dokra רישא נמי Dokra ליכא  
תיזוי תיזבתא דרב אמר לך רב כולה מתני' שוה זוליטרא ודב שאני  
ברבי